

Sygn. akt VI U 937/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: B. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 5 marca 2015 r., znak: (...)

w sprawie: B. L.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu B. L. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją (...) Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu od dnia 1.01.2015 r. B. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Przyczynę odmowy stanowiło orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Odwołanie od decyzji złożył ubezpieczony, nie zgadzając się z jej treścią i wniósł o przyznanie renty z tytułu choroby zawodowej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany (...) Oddział w B. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony B. L. w dniu 1.12. 2014 roku złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze stwierdzoną u niego decyzją Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w T. chorobą zawodową.

Ubezpieczony pracował jako piekarz. Organ rentowy poddał go badaniom przez Lekarza Orzecznika i Komisję Lekarską ZUS, którzy w wydanych orzeczeniach nie uznali go za osobę niezdolną do pracy w związku z chorobą zawodową.

Od 2001 roku do 31.12.2014 roku badany był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania ustaleń dokonanych przez organ rentowy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy o specjalnościach: pulmonologa, psychologa, psychiatry i medycyny pracy.

Biegli w opinii z dnia 26.02.2016 roku opinii stwierdził u ubezpieczonego astmę oskrzelową i zaburzenie depresyjne i lękowe mieszane.

Na podstawie przeprowadzonych badań sądowo-lekarskich i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy biegli stwierdzili, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy - do 31.12.2018 roku.

Biegli oceniając stopień niezdolności do pracy uwzględnili (1) biologiczne uszkodzenie struktury i funkcji organizmu (2) dotychczasowy przebieg procesów chorobowych (3) ich wpływ na stan czynnościowy organizmu i sprawność psychofizyczną (4) wiek badanego (5) zdolność do readaptacji zawodowej.

Biegli wskazali, że ubezpieczony, który był zatrudniony ponad 20 lat jako piekarz jest systematycznie leczony z powodu astmy oskrzelowej. Choroba powstała na skutek oddziaływania czynników obecnych w środowiskach pracy. Zdaniem biegłych ubezpieczony wymaga dalszego leczenia w celu zapewnienia efektywnej długotrwałej poprawy. W ocenie biegłych stan zdrowia ubezpieczonego ogranicza jego zdolność do zatrudnienia zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji (ze względu na ekspozycję na alergeny w środowisku pracy).

Biegli wskazali w opinii, że przebieg zaburzeń u ubezpieczonego ma charakter przewlekły a w czasie ulegało natomiast zmianie nasilenie poszczególnych objawów. Biorąc pod uwagę obraz kliniczny zaburzeń, nasilenie i częstość objawów, dotychczasowy przebieg choroby - biegli stwierdzili, że mimo systematycznego leczenia brak istotnej poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego. Wpływ tych zaburzeń na funkcjonowanie zawodowe badanego jest znaczący i względnie stały.

Biegli nie podzielili opinii Lekarza Orzecznika ZUS oraz Komisji Lekarskiej ZUS która uznała, że badany jest zdolny do pracy.

-dowód opinia biegłego k. 15-16v akt sądowych

Po zapoznaniu się z opinią wydaną przez biegłego, pozwany organ rentowy zgłosił do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż u ubezpieczonego występuje lekka postać astmy oskrzelowej, bez utrwalonych zaburzeń wentylacji. Biegli nie wykazali, zdaniem organu rentowego, cech niewydolności oddechowej ani częstych zaostrzeń z powodu astmy. Wobec powyższego, pozwany wniósł o przekazanie zastrzeżeń biegłemu bądź oddalenie odwołania.

W opinii uzupełniającej wydanej w dniu 24.06.2016 roku, biegli w całości podtrzymali wcześniej wydane orzeczenie, dodatkowo wskazując, iż ubezpieczony wymaga dalszego leczenia w celu zapewnienia efektywnej długotrwałej poprawy a możliwość przekwalifikowania zawodowego z uwagi na stan psychiczny jest znacznie ograniczona.

dowód: opinia uzupełniająca k. 29 akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłego opinią uzupełniającą, pozwany organ rentowy ponownie wniósł do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż opinia uzupełniająca biegłych nie wyjaśnia złożonych wcześniej zarzutów. Ubezpieczony z lekką postacią astmy oskrzelowej, bez zaburzenia wentylacji płuc, co potwierdza badanie spirometryczne FEV₁=88%, biegli nie wykazali niewydolności oddechowej, ani częstych zaostrzeń dolegliwości w przebiegu astmy, ostatnia hospitalizacja w marcu 2014 r. Z opisu badania stanu psychicznego przez biegłego psychiatrę nie wynika stopień nasilenia objawów uzasadniających długotrwałą niezdolność do pracy.

Organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłych, po uprzednim zapoznaniu się z zastrzeżeniami, a w przypadku nie uwzględnienia wniosku - o oddalenie odwołania.

W kolejnej opinii uzupełniającej biegły pulmonolog, odnosząc się do zastrzeżeń organu rentowego stwierdził, że schorzenie układu oddechowego ubezpieczonego wymienione w rozpoznaniu znacznie upośledza funkcję układu oddechowego. Powoduje to długotrwałą częściową niezdolności do pracy z powodu przewlekłego upośledzenia funkcji układu oddechowego. Biegli wskazali, że astma oskrzelowa bez powikłań anatomicznych w budowie ścian oskrzeli w okresie między napadami duszności i/lub okresami infekcji nie musi powodować zaburzeń wentylacji płuc. U ubezpieczonego FVC jest obniżone.

Zdaniem biegłego ubezpieczony z zawodu piekarz nie może pracować w tym zawodzie będąc uczulony na mąkę stąd niezdolność do pracy jest częściowa, na okres dwu lat od daty badania biegłych.

dowód: opinia uzupełniająca k.45

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłego opinią uzupełniającą, pozwany organ rentowy ponownie wniósł do niej zastrzeżenia, stwierdzając, że biegli nie odnieśli się do wszystkich zarzutów organu rentowego.

W kolejnej opinii uzupełniającej z dnia 28.11.2016 r. biegli podtrzymali swoją opinię i wskazali, że częściowa niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową istnieje nadal od daty wstrzymania renty z powodu ekspozycji na alergeny w środowisku pracy.

Organ rentowy ponownie zakwestionował opinię biegłych powtarzając dotychczasowe zastrzeżenia i wnioskując o powołanie w sprawie nowego zespołu biegłych.

Sąd Okręgowy uznał, że biegli w sposób dostateczny wyjaśnili okoliczności sprawy a w kolejnych zastrzeżeniach do opinii, których Sąd Okręgowy nie uwzględnił organ rentowy jedynie powtarzał wcześniej zgłoszone zastrzeżenia co do których biegli zajęli już stanowisko.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd podzielił w całości wydaną przez biegłych opinię wraz z opiniami uzupełniającymi. Opinia biegłych jest wyczerpująca, logiczna i zgodna z zakresami fachowej wiedzy medycznej, dlatego Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do jej podważenia pomimo zastrzeżeń zgłoszonych przez organ rentowy. W ocenie Sądu kolejne zastrzeżenia organu rentowego nie zasługiwały na uwzględnienie, bowiem biegli odnieśli się już do nich w opiniach uzupełniających.

Biegli wydający opinię w niniejszej sprawie są doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadają schorzeniom ubezpieczonego. Opinię wydali po zapoznaniu się z dokumentami leczenia i po przeprowadzeniu badań ubezpieczonego. Wbrew twierdzeniom organu rentowego u ubezpieczonego zostało rozpoznane uszkodzenie układu oddechowego a choroba powstała na skutek oddziaływania czynników obecnych w środowiskach pracy. Schorzenie w postaci astmy oskrzelowej upośledza nadal funkcje układu oddechowego ubezpieczonego w sposób powodujący częściową niezdolność do pracy do 31.12.2018 roku. Sąd uznał zatem opinię wydaną przez biegłych za miarodajną dla ustalenia aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonego.

Prawo do otrzymania renty z tytułu niezdolności do pracy związanej z chorobą zawodową reguluje przepis art. 17 ust.1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673).

Zgodnie z brzmieniem art.17 ust. 1 przy ustaleniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy renty szkoleniowej, renty rodzinnej (...) do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednie przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Ustęp 2 cyt. wyżej art. mówi zaś, iż świadczenia, o których mowa w ust.1 przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę potwierdzenia niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Natomiast art.16 cytowanej ustawy przewiduje, że stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala lekarz orzecznik.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie Sąd uznał, iż ubezpieczony spełnia nadal wszelkie warunki wymagane w art. 17 ustawy z 30.10.2002r o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych do uzyskania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.,

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd zmienił decyzję na mocy art. 477¹⁴§ 2 k.p.c.

W pkt 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 1a ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego były tożsame z dowodami, którymi dysponował pozwany organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania orzeczniczego. Oznacza to, że przyczyną, dla której ubezpieczony uzyskał prawo do żadanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego nie były dowody, do których organ rentowy nie mógłby się wcześniej ustosunkować a jedynie sama odmienna ocena stanu jego zdrowia dokonana przez biegłych sądowych, wobec czego wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

SSO Ewa Milczarek